

Sygn. IC 822/15 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 lutego 2016 r.

Sąd Rejonowy w Kluczborku I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Monika Kromp

Protokolant: sekr. sądowy Anna Zwarycz

po rozpoznaniu w dniu 28 stycznia 2016 r. w Kluczborku na rozprawie

sprawy z powództwa **S. W.**

przeciwko R. D.

o zapłatę

I.

zasądza od pozwanego R. D. na rzecz powoda S. we W. kwotę 1.566,79 zł (jeden tysiąc sześćset sześćdziesiąt sześć złotych 79/100) z odsetkami:

- 1) ustawowymi od dnia 28.08.2015 r. do dnia 31.12.2015 r.,
- 2) ustawowymi za opóźnienie od dnia 01.01.2016 r. do dnia zapłaty;

II.

oddala powództwo w pozostałym zakresie;

III.

zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 647,- zł tytułem zwrotu kosztów postępowania, w tym 600,- zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego;

IV.

poleca kasie Sądu Rejonowego w Kluczborku, aby zwróciła powodowi kwotę 30,- zł tytułem nadpłaconej opłaty sądowej.

Sygn. akt I C 822/15 upr

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 02.07.2015 r. powód S. we W. wniosła zasądzenie od pozwanego R. D. kwoty 1.958,25 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 01.10.2013 r. do dnia zapłaty oraz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm prawem przepisanych oraz opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w wysokości 17,00 zł.

W uzasadnieniu wskazano, iż powód prowadzi działalność finansową w zakresie udzielania osobom fizycznym pożyczek, stosując w tym zakresie przepisy ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim. W ramach

prowadzonej działalności pożyczkowej, powód w dniu 30.09.2013 r. zawarł z pozwanym umowę pożyczki pieniężnej nr (...) na podstawie której wypłacił pozwanemu w dniu 30.09.2013 r. kwotę w wysokości 2.000,00 zł, którą w/w przyjął.

Zgodnie z zapisami umowy pożyczki, a także w myśl art. 53 ust. 1 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim pozwany jako konsument skorzystał w dniu 17.10.2013 r. z prawa do odstąpienia od zawartej umowy pożyczki, składając skuteczne oświadczenie pisemne o odstąpieniu do umowy pożyczki. Zgodnie z powyższym pozwany stosownie do treści art. 54 ust. 2 powoływanej ustawy zobowiązany jest zwrócić na rzecz powoda kwotę, którą otrzymał wraz z odsetkami ustawowymi, liczonymi za okres od dnia otrzymania kwoty pieniężnej do dnia jej zwrotu. Pozwany pomimo upływu ustawowego do zwrotu wypłaconej kwoty, dokonał jedynie częściowej spłaty w wysokości 350,00 zł. W tym stanie rzeczy niniejsze powództwo stało się konieczne i w pełni uzasadnione.

Pozwany R. D. w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa w całości wnosząc również o zasądzenie od powoda na swoją rzecz kosztów procesu według norm prawem przepianych.

W uzasadnieniu wskazywał, iż nie otrzymał od powoda przesądowego wezwania do zapłaty. Nadto podniósł, iż tytułem częściowego spełnienia dochodzonego roszczenia, pozwany spłacił łącznie kwotę 850,00 zł, w tym w dniu 24.12.2013 r. – 100,00 zł, w dniu 30.06.2015 r. – 250,00 zł, w dniu 24.07.2015 r. – 250,00 zł, oraz w dniu 26.08. (...) kwotę 250,00 zł. Pozwany wskazywał także, iż powód nie przedłożył szczegółowego rozliczenia dokonanych spłat oraz wyliczenia dochodzonego roszczenia.

Pismem procesowym z dnia 14.10.2015 r. (data wpływu) powód cofnął pozew co do kwoty 391,46 zł, podtrzymując powództwo w stosunku do sumy 1.566,79 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 28.08.2015 r. do dnia zapłaty. Powód zauważył, iż po wytoczeniu powództwa pozwany dokonał dwóch wpłat: w dniu 24.07.2015 r. – 250,00 zł, oraz w dniu 26.08. (...) - 250,00 zł. Powyższe sumy zostały zarachowane w kwocie 108,54 zł na zaległe odsetki, zaś w stosunku do kwoty 391,46 zł na kapitał pożyczki.

Pozwany nie wyraził zgody na cofnięcie pozwu w opisanym zakresie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W ramach prowadzonej działalności pożyczkowej, powód w dniu 30.09.2013 r. zawarł z pozwanym umowę pożyczki pieniężnej nr (...) na podstawie której wypłacił pozwanemu w dniu 30.09.2013 r. kwotę w wysokości 2.000,00 zł, którą w/w przyjął.

Stosownie do treści § 10 pkt 3 i 4 umowy pożyczki w przypadku odstąpienia przez pozwanego od umowy pożyczki we wskazanym 14- dniowym terminie liczonym od dnia zawarcia umowy, uważa się taką umowę za niezawartą, zaś pożyczkobiorca jest zobowiązany zwrócić na rzecz udzielającego pożyczki kwotę pożyczki, którą otrzymał, w terminie 30 dni od daty złożenia oświadczenia o odstąpieniu, a to wraz odsetkami w wysokości 0,66 zł w stosunku dziennym, a po przekroczeniu terminu zwrotu wraz z odsetkami ustawowymi.

Dowód: potwierdzone za zgodność z oryginałem: umowa pożyczki z dnia 30.09.2013 r. k. 12-13, potwierdzenie dokonania przelewu k. 15,

Pozwany w dniu 12.10.2013 r. złożył skuteczne i terminowe oświadczenie o odstąpieniu od łączącej strony umowy pożyczki.

Pozwany tytułem częściowego spełnienia dochodzonego roszczenia, spłacił łącznie kwotę 850,00 zł, w tym w dniu 24.12.2013 r. – 100,00 zł (z czego suma 58,25 zł została zarachowana na odsetki, zaś 41,75 zł na roszczenie główne), w dniu 30.06.2015 r. – 250,00 zł (cała suma została zarachowana na odsetki), w dniu 24.07.2015 r. – 250,00 zł (z czego suma 95,89 zł została zarachowana na odsetki, zaś 154,11 zł na roszczenie główne), oraz w dniu 26.08. (...) kwotę 250,00 zł (z czego suma 12,65 zł została zarachowana na odsetki, zaś 237,35 zł na roszczenie główne).

Dowód: potwierdzone za zgodność z oryginałem oświadczenie o odstąpieniu od umowy pożyczki k. 11, rozliczenie spłat pożyczki k. 41

W tym stanie rzeczy Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługuje na częściowe uwzględnienie.

Przechodząc do meritum sprawy in principio należy wskazać, iż bezspornym pozostawało między stronami, iż pozwany w dniu 12.10.2013 r. złożył skuteczne oświadczenie o odstąpieniu od łączącej strony umowy pożyczki z dnia 30.09.2013 r. nr (...), na podstawie której powód wypłacił pozwanemu w dniu 30.09.2013 r. kwotę w wysokości 2.000,00 zł, którą w/w przyjął.

W tym miejscu podnieść trzeba, że jeżeli umowa wzajemna przestaje wiązać wskutek odstąpienia od niej przez jedną ze stron, przepis art. 494 zdanie pierwsze k.c. nakłada na strony obowiązek zwrotu wzajemnych świadczeń, a odstępującego od umowy uprawnia do żądania naprawienia szkody wynikłej z niewykonania zobowiązania. Zwrot świadczeń powinien nastąpić w naturze. Odmienne niż w przypadku określonym w art. 495 § 1 k.c. do powstałych w ten sposób zobowiązań stron należy stosować przepisy o wykonaniu i skutkach niewykonania zobowiązań, a nie o bezpodstawnym wzbogaceniu (por. J. Dąbrowa (w:) System prawa cywilnego, t. III, cz. 1, s. 825).

Bezspornym pozostawało również, iż pozwany łącznie spłacił z tego tytułu kwotę 850,00 zł, w tym w dniu 24.12.2013 r. – 100,00 zł, w dniu 30.06.2015 r. – 250,00 zł, w dniu 24.07.2015 r. – 250,00 zł, oraz w dniu 26.08. (...) kwotę 250,00 zł.

Powód wykazał przedłożonym do sprawy rozliczeniem spłaty pożyczki sposób zarachowania dokonanych spłat, rozliczając prawidłowo spłatę z dnia 24.12.2013 r. – 100,00 zł w kwocie 58,25 zł na odsetki, zaś w sumie 41,75 zł na roszczenie główne, spłatę z dnia 30.06.2015 r. – 250,00 zł w całości na odsetki, spłatę z dnia 24.07.2015 r. w wysokości 250,00 zł, w kwocie 95,89 zł na odsetki, zaś co do sumy 154,11 zł na roszczenie główne oraz spłatę z dnia 26.08. (...) w wysokości 250,00 zł, w kwocie 12,65 zł na odsetki, oraz w pozostałej 237,35 zł na roszczenie główne.

Zauważyć należy, iż obligacja pozwanego w zakresie naliczonego roszczenia odsetkowego wynikała wprost z § 10 pkt 3 i 4 umowy pożyczki, zgodnie z którym w przypadku odstąpienia przez pozwanego od umowy pożyczki we wskazanym 14- dniowym terminie liczonym od dnia zawarcia umowy, uważa się taką umowę za niezawartą, jednakże pomimo powyższego pożyczkobiorca zobowiązał się zwrócić na rzecz udzielającego pożyczki kwotę pożyczki, którą otrzymał, w terminie 30 dni od daty złożenia oświadczenia o odstąpieniu, a to wraz odsetkami w wysokości 0,66 zł w stosunku dziennym, a po przekroczeniu terminu zwrotu wraz z odsetkami ustawowymi.

Pomimo zatem, iż zawarta przez strony umowa przestała obowiązywać ze skutkiem ex tunc, przywołany zapis, kierując się zasadą swobody kształtowania stosunków umownych, regulujący sytuację przyszłą właśnie na wypadek odstąpienia od umowy, należy uznać za w dalszym ciągu wiążący. Zresztą treść tejże obligacji stanowi powtórzenie art. 54 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim, zgodnie z którym konsument nie ponosi kosztów związanych z odstąpieniem od umowy o kredyt konsumencki, z wyjątkiem odsetek za okres od dnia wypłaty kredytu do dnia spłaty kredytu.

Powyższe eksplikuje zasadność dochodzonego roszczenia, ograniczonego ostatecznie przez powoda do kwoty 1.566,79 zł, stanowiącej in fine wyłącznie kapitał pożyczki, a to wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 28.08.2015 r. tj. dnia następnego po dniu ostatniej wpłaty częściowej, do dnia zapłaty.

Na koniec wskazania wymaga, iż indyferentnym prawnie w realiach rozpoznawanej sprawy pozostawały podnoszone przez pozwanego zarzuty, co do poszczególnych zapisów umowy pożyczki, w tym w szczególności w zakresie postanowień odnoszących się do odsetek kapitałowych i opłat manipulacyjnych, albowiem zapisy umowy w tym zakresie przestały wiązać strony, a powód in concreto dochodzi jedynie zwrotu świadczenia wzajemnego w postaci wypłaconego kapitału pożyczki, prawidłowo naliczając od niego jedynie odsetki za opóźnienie.

Oddalenie powództwa w stosunku do kwoty 391,46 zł wraz z dochodzonymi odsetkami w tym zakresie uzasadnia fakt, iż pomimo, że powód cofnął w tym przedmiocie pozew, z uwagi na wpłaty dokonane przez pozwanego po wytoczeniu powództwa w niniejszej, w/w nie wyraził zgody na takie cofnięcie, co stosowanie do treści art. 203 § 1 kpc wymagało merytorycznego rozstrzygnięcia sprawy w tym zakresie.

Rozstrzygając o kosztach procesu Sąd oparł się na zasadzie odpowiedzialności za wynik sprawy, której normatywną implikację stanowi przepis art. 98 kpc, zasądzając od pozwanego na rzecz powoda kwotę 647,00 zł w tym 600,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu (in fine § 6 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu).

Wskazania wymaga, iż pomimo, że Sąd częściowo oddalił powództwo, w zakresie rozstrzygnięcia o kosztach postępowania, powód jest traktowany jakby wygrał w całości dochodzonego roszczenia, albowiem pozwany zapłacił na rzecz powoda kwotę oddalonego powództwa po wniesieniu pozwu, a więc w wyniku czynności procesowych podjętych przez w/w.

Kierując się treścią art. 84 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych Sąd nakazał zwrot powodowi kwoty 30,00 zł tytułem nadpłaconej opłaty sądowej od pozwu.